

Der burde være vandtætte skotter om hele ideen med arbejdsmarkedsbidraget, for selve ideen synes jeg er god nok, hvis man ellers bruger det på den rigtige måde. Regeringen burde tage det alvorligt og lade borgerne på den minimale skattelettelser, ikke mindst når skatterne stiger i næsten alle amter og kommuner.

Oven i alt det her, som jeg netop har nævnt, er også boligejerne blevet ramt af den 20. almindelige vurdering. Det kommer jeg senere tilbage til. Alt i alt har borgerne og virksomhederne kun fået nye skatter og afgifter.

Det Konservative Folkepartis holdning til en kommende skattereform er, at det først og fremmest drejer sig om, at vi generelt får skatetrykket ned. Det skal ske ved at spare på de offentlige finanser. Det samfund, som vi i dag kender, hvor alle betaler til alle, skal vi have gjort op med. Øget brugerbetaling er også et skridt på vejen.

De dårligst stillede skal have, men de offentlige kasser skal ikke være tilgængelige for alle og enhver. Skatten er i dag så høj, at selv forholdsvis velstillede familier er afhængige af overførselsindkomster af den ene eller den anden art. Det er jo paradoksalt, at man for at få råd til forskellige ydelser, efter at man har betalt den høje skat, selv må have del i de ydelser, som i virkeligheden er årsag til, at vi har den høje skat.

Sort arbejde, gør det selv-arbejde og undergrundsøkonomi er en del af dagligdagen, og det er simpelt hen enorme beløb, der går uden om statens kasse. Nogle mener, at det er op til 40 mia. kr. Sort arbejde kan ikke afskaffes fra den ene dag til den anden, men vi kan rent faktisk gøre meget, og det helt væsentlige her er, at marginalskattebrønden bringes ned. Smertegrænsen, om man så må sige, ligger ifølge en rapport udarbejdet af Rockwool Fonden for et par år siden på 50 pct.

Det er den moralske grænse. Når skatten overstiger den moralske grænse, får stadig flere udført sort arbejde, og derfor må skatten på toppen heller ikke overstige 50 pct. Det er et konservativt mål i sig selv, at skatteyderne skal have lov til selv at beholde mindst halvdelen af det, de tjener.

Dernæst skal en ny skattereform indeholde forslag til forenkling. Et andet overordnet mål må nemlig være, at alle også uden hjælp af diverse edb-programmer skal kunne regne deres skat ud, og selvfølgelig kan det lade sig gøre at forenkle indkomstbeskatningen.

De mange forskellige skattesatser skal reduceres. Vi er nødt til at se i øjnene, at vi ikke kan løse alle sociale forhold med vores skattesystem og derfor i højere grad bør indrette systemet på enkelhed og forståelighed frem for overvejende fordelingsmæssige hensyn. Det er ingen naturløse, at skattesystemet er indrettet, som vi har det i Danmark, med et meget stærkt progressivt system; mindre kan rent faktisk gøre det.

Så er der de grønne afgifter. Det Konservative Folkeparti er som sådant ikke modstander af grønne afgifter, i det omfang de virker adfærdregulerende. De grønne afgifter på erhvervslivet er en anden sag; dem ønsker vi afskaffet omgående, de er konkurrenceforvridende, og de er bureaukratiske.

Men de grønne afgifter kan have en social slagside, som også hr. Jacob Buksti var inde på, derfor skal de bruges varsomt, og jeg mener, at med de grønne afgifter, der er indført i forbindelse med skattereformen fra 1993, tror jeg, vi har nået toppen for, at slagsiden ikke bliver for grov.

Så er der boligejerne. Som det nok er fremgået af vores finanslovsoplæg, ønsker vi lejeværdien af egen bolig afskaffet hurtigst muligt. Lejeværdien er og bliver en uretfærdig beskatningsform, tiden er løbet fra lejeværdibeskatningen; i dag tjener den alene et fiskalt formål.

Til hr. Jacob Buksti: Regeringens skattereform har på trods af lejeværdiens sænkning fra 2,5 pct. til 2 pct. totalt set forringet boligejernes situation. Rentefradraget er udhullet, og at ejendommene er steget, har jo intet som helst med regeringens skattereform at gøre, men har noget at gøre med, at renten faldt.

Når det så kommer til erhvervsbeskatningen, har skattereformen været ganske hård og katastrofal for virksomhederne. Aktiegoodwill og ejendomsavancer er nu skattepligtige. De administrative byrder er et enormt problem, og det samme gælder de grønne afgifter, som er ødelæggende for konkurrenceevnen. Ikke nok med det, rent administrativt bruger virksomhederne uforholdsmæssigt mange omkostninger og tid på bare at sætte sig ind i dette fuldstændig vanvittige regelsæt. De grønne afgifter burde afskaffes nu og her, og det står som sagt højt på prioriteringslisten. Aktiebeskatningen skal lempes, og på sigt bør man også lette selskabsbeskatningen, sådan at den kommer på linje med de lande, vi normalt sammenligner os med.

Regeringen har indrettet beskatningen sådan, at aktive investeringer beskattes hårdere end